

Olomoucký kraj
Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor majetkový, právní a správních činností
Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc

sp. zn.: KÚOK/23512/2024

V Olomouci dne 3. 5. 2024

č. j.: KUOK 53479/2024

počet stran/listů/příloh: 22/11/0

Oprávněná úřední osoba pro vyřizování: Mgr. Ondřej Vojkovský

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. Šárka Calábková

Rozhodnutí

Krajský úřad Olomouckého kraje jako nadřízený orgán (dále také jen „nadřízený orgán“, „odvolací orgán“ nebo též „krajský úřad“) příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a dále podle § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“ nebo též „zákon“ či „InfZ“), rozhodl v souladu s ustanovením § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím o stížnosti a odvolání společnosti Sprintel s.r.o., se sídlem Svatoplukova 3725/60a, 796 01 Prostějov, IČ: 26974487, zastoupené jejím jednatelem Petrem Kapounkem (dále také jen „stěžovatel“, „odvolatel“ či „žadatel“), směřujících proti postupu obce Horka nad Moravou při vyřizování její žádosti o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím a předložených nadřízenému orgánu dne 18. 4. 2024, takto:

- I. Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se **rozhodnutí** obce Horka nad Moravou č. j.: HB/73/2024 ze dne 15. 3. 2024 **zrušuje v části výroku**, kterou byla odmítnuta žádost odvolatele ze dne 31. 12. 2023 evidovaná pod č. j.: 326/2023 v bodech 2, 3, 7, 9, 16, 19, 22, 24a, 24b, 25 a 26 a **věc se v této části vrací** tomuto povinnému subjektu k novému projednání.
- II. Podle § 90 odst. 5 správního řádu se rozhodnutí obce Horka nad Moravou č. j.: HB/73/2024 ze dne 15. 3. 2024 **potvrzuje v části výroku**, kterou byla odmítnuta žádost odvolatele ze dne 31. 12. 2023 evidovaná pod č. j.: 326/2023 **v bodech 23 a 28**, a **odvolání** odvolatele směřující proti této části výroku se **zamítá**.
- III. Podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím se povinnému subjektu – obci Horka nad Moravou **p ř i k a z u j e**, aby ve lhůtě do 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí **žádost** odvolatele o poskytnutí informací ze dne 31. 12. 2023, evidovanou pod č. j.: 326/2023 **vyřídil** v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím, a to v rozsahu bodů č. 1, 4, 8, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 20 a **bodu č. 5** v rozsahu „*Informace, zda je optická síť v majetku obce Horka nad Moravou již v provozu, a pokud je v provozu, jaká je nabídka služeb a jaká je u služeb domácnostem úroveň SLA (Service Level Agreement / garantovaná dostupnost služby).*“

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor majetkový, právní a správních činností, obdržel dne 18. 4. 2024 prostřednictvím obce Horka nad Moravou (dále také jen „povinný subjekt“) spisový materiál týkající se podání společnosti Sprintel s.r.o. směřujícího proti postupu povinného subjektu při vyřizování části její žádosti o poskytnutí informací ze dne 31. 12. 2023.

I.

Z předloženého spisového materiálu bylo zjištěno, že se odvolatel svým podáním datovaným ke dni 31. 12. 2023 obrátil na povinný subjekt s žádostí o poskytnutí informací souvisejících s vybudováním a provozováním optické sítě v obci Horka nad Moravou. Svou žádost odvolatel podrobně konkretizoval ve 28 bodech a datovou schránkou ji zaslal povinnému subjektu, který ji zaevidoval ke dni 31. 12. 2023 pod č. j.: 326/2023.

Následně povinný subjekt na obdrženou žádost reagoval vyrozuměním datovaným ke dni 12. 1. 2024 a označeným č. j.: HB/10/2024, jehož prostřednictvím tento sdělil žadateli, že lhůta pro vyřízení jeho žádosti se s odkazem na § 14 odst. 6 písm. a) InfZ prodlužuje o 10 dní. Předmětné vyrozumění odeslal povinný subjekt žadateli téhož dne prostřednictvím systému datových schránek.

Dne 31. 1. 2024 pak povinný subjekt v rámci vyřizování shora uvedené žádosti o informace odeslal žadateli do jeho datové schránky dva dokumenty datované k témuž dni, tedy k 31. 1. 2024. Prvním byl dokument označený č. j.: HB/31/2024 a nadepsaný jako „*Poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů*“, ve kterém se povinný subjekt stručně vyjádřil k jednotlivým bodům žádosti, přičemž několikrát odkázal na druhý z výše zmíněných dokumentů, kterým bylo rozhodnutí č. j.: HB/32/2024 o částečném odmítnutí výše konkretizované žádosti o informace.

S vyřízením své žádosti shora popsáním způsobem se ovšem žadatel nespokojil, a proto dne 6. 2. 2024 přistoupil k podání opravného prostředku. Toto své podání sice žadatel označil toliko slovy „*Věc: Stížnost na vyřízení žádosti o poskytnutí informací*“, z jeho obsahu nicméně vyplynulo, že žadatel zároveň podal odvolání proti výše konkretizovanému rozhodnutí o částečném odmítnutí jeho žádosti. Své podání adresoval žadatel správně povinnému subjektu, který jej dne 7. 2. 2024 zaevidoval pod č. j.: 45/2024. Následně jej datovou schránkou postoupil k dalšímu řízení nadřízenému orgánu. Předmětné podání obdržel nadřízený orgán od povinného subjektu spolu průvodním dopisem prostřednictvím systému datových schránek dne 8. 2. 2024. Následujícího dne, tedy 9. 2. 2024 pak nadřízený orgán obdržel i související spisový materiál.

O podaných opravných prostředcích, tedy o stížnosti a odvolání, následně krajský úřad coby nadřízený orgán rozhodl dne 22. 2. 2024, když prostřednictvím rozhodnutí č. j.: KUOK 28852/2024 zrušil napadené rozhodnutí obce Horka nad Moravou č. j.: HB/32/2024 ze dne 31. 1. 2024 a věc v rozsahu bodů č. 2, 3, 7, 9, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23, 24, 25, 26 a 28 vrátil obci Horka nad Moravou coby povinnému

subjektu ve smyslu InfZ k novému projednání. Prostřednictvím téhož rozhodnutí současně nadřízený orgán povinnému subjektu přikázal, aby ve lhůtě do 15 dnů od doručení předmětného rozhodnutí žádost odvolatele o poskytnutí informací ze dne 31. 1. 2024, evidovanou pod č. j.: 326/2023 vyřídil v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím, a to v rozsahu bodů č. 1, 4, 8, 12, 13, 14, 20 a bodu č. 5 v rozsahu „*Informace, zda je optická síť v majetku obce Horka nad Moravou již v provozu, a pokud je v provozu, jaká je nabídka služeb a jaká je u služeb domácnostem úroveň SLA (Service Level Agreement / garantovaná dostupnost služby)*“.

Předmětné rozhodnutí nadřízeného orgánu bylo zasláno žadateli i povinnému subjektu prostřednictvím systému datových schránek dne 22. 2. 2024 a téhož dne také nabylo právní moci, o čemž byl povinný subjekt řádně vyrozuměn opět prostřednictvím datové schránky. Následujícího dne (23. 2. 2024) tak počala povinnému subjektu běžet lhůta k novému projednání, resp. k vyřízení vybraných bodů žadatelovy shora konkretizované žádosti o informace (viz výše). Z obsahu postoupeného spisového materiálu nicméně vyplynulo, že povinný subjekt k novému vyřízení žádosti přistoupil až 15. 3. 2024, a to prostřednictvím dvou samostatných písemností. Tou první byl dokument označený č. j.: HB/72/2024 a nadepsaný slovy „*Poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.*“, k němuž bylo přiloženo 17 stran mapových příloh. Druhou vyřizující písemností pak bylo rozhodnutí č. j.: HB/73/2024, kterým povinný subjekt odmítl předmětnou žádost o informace v bodech č. 2, 3, 9, 16, 22, 23, 24, 25, 26, 28, dále pak v části bodu č. 7 a konečně v části bodu č. 19. Obě zmíněné vyřizující písemnosti byly, jak vyplynulo ze spisu, odeslány žadateli do jeho datové schránky dne 15. 3. 2024.

Ani s takovýmto vyřízením své žádosti o informace se ovšem žadatel nespokojil, a proto dne 22. 3. 2024 přistoupil k podání opravného prostředku (stížnosti a odvolání – viz dále), kterým postup povinného subjektu při vyřizování své žádosti o informace opětovně napadl. Předmětný opravný prostředek podal žadatel v souladu se zákonem prostřednictvím datové schránky povinného subjektu. Následně povinný subjekt postoupil obdržený opravný prostředek spolu se spisovým materiálem k dané věci nadřízenému orgánu k dalšímu řízení. Krajský úřad coby nadřízený/odvolací orgán obdržel předmětný spisový materiál v listinné (tedy nikoliv digitální) podobě dne 18. 4. 2024, jak bylo již shora uvedeno.

II.

Po prostudování dostupného spisového materiálu a odpovědném zvážení všech relevantních skutečností dospěl nadřízený orgán k závěru, že povinný subjekt nepostupoval při vyřizování většiny bodů výše citované žádosti o informace v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím, když se v rámci svého postupu vůči žadateli dopustil celé řady zásadních pochybení, která jsou ze strany nadřízeného orgánu rozebrána níže v následujícím textu. I přes to však dospěl nadřízený orgán k závěru (viz dále), že postup povinného subjektu při vyřizování několika vybraných bodů žádosti je namístě potvrdit (jak vyplývá z výrokové části tohoto rozhodnutí). V obecné rovině je i tak nicméně nutné konstatovat, že postupy povinného subjektu v rámci výkonu agendy svobodného přístupu k informacím vykazují řadu závažných vad, které je nutné pro futuro zhojit. Například tak, že povinný subjekt začne pregnantněji respektovat právní názor vyslovený nadřízeným orgánem.

Pokud jde o otázku právní kvalifikace vlastního opravného prostředku, uvádí nadřízený orgán následující. Jak už bylo naznačeno výše v rámci popisu procesní historie, z obsahu žadatelova podání ze dne 22. 3. 2024 je dovoditelné, že tento jednak napadá rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí své žádosti, zároveň pak žadatel v tomto svém podání brojí i proti způsobu vyřízení své žádosti ve vybraných bodech (viz dále). Vzhledem k systematice zákona o svobodném přístupu k informacím, který upravuje dva typy opravných prostředků (stížnost a odvolání), musí nadřízený orgán vyvodit jednoznačný závěr, že stěžovatelovo podání je nutné hodnotit jako odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu a současně i jako stížnost proti způsobu vyřízení jeho žádosti. Vzhledem k tomu považoval nadřízený orgán za účelné rozhodnout zároveň o stížnosti i odvolání, čemuž odpovídá i výrok tohoto rozhodnutí. Pokud jde o body 15, 17 a 18, jejich nevyřízení napadl žadatel prostřednictvím námitek v části svého podání formálně označeného jako odvolání, ačkoliv obsahově náleží do části žadatelova podání označeného jako stížnost – žadatel rozporuje kvalitu vyřízení, nenapadá odmítnutí informací požadovaných v těchto bodech. Vzhledem k tomu nadřízený orgán zahrnul přezkum těchto tří bodů do rozhodnutí o stížnosti a odpovídá tomu i výrok tohoto rozhodnutí (viz výše).

Dále považuje odvolací orgán za nezbytné vyjádřit se k povaze podaného opravného prostředku stran jeho včasnosti a přípustnosti. Odvolací orgán proto v rámci shora rozebrané procesní historie posoudil běh příslušných lhůt a s ohledem na relevantní ustanovení zákona dospěl k závěru, že odvolání i stížnost byly ze strany žadatele podány řádně a včas. Povinný subjekt předmětnou žádost řešil prostřednictvím „vyřizujícího“ dopisu a odmítavého rozhodnutí, kterým žádost částečně odmítl. Rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti č. j.: HB/73/2024 bylo stejně jako vyřizující dopis č. j.: HB/72/2024 odesláno do datové schránky žadatele dne 15. 3. 2024. Reakce žadatele v podobě opravného prostředku je pak datována ke dni 22. 3. 2024, s tím, že do datové schránky povinného subjektu byla příslušná datová zpráva dodána téhož dne, tedy 22. 3. 2024, jak vyplynulo z doložené sjetiny doručanky příslušné datové zprávy. Vzhledem k tomu, že příjemcem této datové zprávy je v daném případě povinný subjekt v postavení orgánu veřejné moci, je nutné mít za to, že dne 22. 3. 2024 byl shora konkretizovaný opravný prostředek žadatele ve formě datové zprávy povinnému subjektu doručen. S ohledem na systematiku zákona o svobodném přístupu k informacím, jakož i délku a běh příslušných lhůt, vyhodnotil nadřízený orgán podaný opravný prostředek jako včasný a přípustný.

V neposlední řadě se pak nadřízený orgán soustředil na vyhodnocení rozsahu napadení postupu povinného subjektu při vyřizování předmětné žádosti o informace ze dne 31. 12. 2023. Vzhledem k tomu, že je nadřízený orgán vázán rozsahem napadení uvedeným ve stížnosti/odvolání, zabýval se tento výhradně přezkumem postupu povinného subjektu ve vztahu k těm bodům žádosti, u kterých žadatel rozporuje správnost a kvalitu vyřízení ze strany povinného subjektu. Tomu pak odpovídá i výrok tohoto rozhodnutí nadřízeného orgánu.

III.

Pokud jde o napadené rozhodnutí č. j.: HB/73/2024 ze dne 15. 5. 2024, toto je z pohledu nadřízeného orgánu napadáno v celém rozsahu. Jinými slovy, odvolatel ve svém odvolání rozporuje kvalitu rozhodnutí jako celku a prostřednictvím specifického výčtu poukazuje na konkrétní body žádosti (či jejich části), které byly ze strany povinného subjektu odmítnuty. Na základě porovnání textu odvolání s textem

napadeného rozhodnutí dospěl nadřízený orgán k závěru, že podané odvolání co do rozsahu směřuje přesně do těch bodů žádosti (nebo jejich částí), které byly ze strany povinného subjektu odmítnuty v rozhodnutí č. j.: HB/73/2024 ze dne 15. 3. 2024. Nadřízený orgán proto přezkoumal relevantnost užitě argumentace povinného subjektu ve vztahu ke každému z odmítnutých bodů předmětné žádosti o informace.

Nejprve se nadřízený orgán zabýval částečným odmítnutím bodů 7 a 19. K tomu je hned zkraje třeba uvést, že ve smyslu § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím se pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti a odvolací řízení použije správní řád. Podle § 68 správního řádu obsahuje každé správní rozhodnutí výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Ve výrokové části musí být uvedeno řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu.

Výrok rozhodnutí přitom musí být vždy jasný, srozumitelný, přesný a určitý, neboť pouze tato jediná část rozhodnutí je závazná a schopná po nabytí právní moci vyvolat konkrétní právní účinky (k tomu viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2015 ve věci sp. zn. 8 As 141/2021). V napadeném rozhodnutí se povinný subjekt ve výroku omezil na sdělení, že se odvolatelova žádost o informace odmítá, cit.: „...v části bodu číslo 7 a v části bodu číslo 19, z důvodů uvedených v ust. § 11b informačního zákona“.

Povinný subjekt však ve výroku opomněl vymezit, které části žádosti, resp. které konkrétní části daných bodů jsou přesně odmítány. Odvolatelova žádost o informace je co do specifikace požadovaných informací formulována poměrně precizně – z pohledu nadřízeného orgánu tak není pochyb o tom, jaké informace jsou požadovány. Proto pokud se za takovéto situace povinný subjekt ve výroku omezí na konstatování o částečném odmítnutí daného bodu, resp. bodů, aniž by tento svůj závěr s ohledem na konstrukci žádosti a požadované informace jakkoliv dále rozvedl, je ze strany nadřízeného orgánu nutné zkonstatovat, že na daný výrok je potřeba nahlížet jako na neurčitý. Předmětná formulace výroku napadeného rozhodnutí je v očích nadřízeného orgánu proto natolik nepřesná a nekonkrétní co do odmítaných částí bodů 7 a 19, že v těchto částech zakládá nepřezkoumatelnost dotčeného rozhodnutí.

Přitom v odůvodnění povinný subjekt dokázal specifikovat, že žádost odmítá v části **bodu 7**, kde je odmítána informace v rozsahu cit.: „*kolika občanům bylo toto napojení zrealizováno v rámci pokládky chrániček či v rámci probíhající rekonstrukce komunikací či veřejných prostranství a v kolika případech si občané zřizovali přípojku vlastním nákladem*“ a v části **bodu 19**, kde je odmítána informace v rozsahu cit.: „*digitální vektorová polohopisná situace komunikací a veřejných prostranství na území obce Horka nad Moravou, ve formátu dgn nebo dwg*“. Problém nicméně spočívá v tom, že tuto konkretizaci povinný subjekt neuvedl ve výroku, ale pouze v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Výrok a odůvodnění tedy nekorespondují, přitom, jak už bylo uvedeno výše, výrok je tou jedinou částí rozhodnutí, která je schopná vyvolat právní účinky. V důsledku popsaného pochybení je výrok napadeného rozhodnutí potřeba vnímat ve vztahu k odůvodnění jako nepřesný a nedostatečně určitý. Přitom každý z bodů žádosti musí být vždy vyřízen zcela. Pokud tedy povinný subjekt žádost v části daného bodu odmítne, měl by ji zároveň ve zbývajícím rozsahu vyřídit. K tomuto však v případě, který je předmětem tohoto rozhodnutí, nedošlo (ve vyřizujícím dopise č. j.: HB/72/2024 povinný subjekt pouze uvádí, že k bodu 7 bude vydáno rozhodnutí o částečném odmítnutí a k bodu 19 pak povinný subjekt odkázal na územní plán

a webové stránky obce (www.horka.cz), aniž by uvedl jakoukoliv další specifikaci – tento způsob vyřízení akceptovat nelze, ať už s ohledem na porušení lhůty (§ 6 InfZ) či s přihlédnutím k velmi obecnému a nekonkrétnímu odkazu na požadovanou informaci – viz dále). Zde je ovšem na místě podotknout, že ani případné částečné vyřízení předmětných bodů žádosti by v posuzovaném případě nezhojilo vytýkanou neurčitost rozhodnutí. Proto odvolacímu orgánu nezbylo než napadené rozhodnutí ve shora konkretizovaném rozsahu zrušit a věc vrátit v rozsahu obou bodů 7 a 19 vrátit k novému projednání, a to v celém rozsahu obou těchto bodů, stejně jako v minulém rozhodnutí č. j.: KUOK 28852/2024.

Pokud jde o další odmítané body, uvádí nadřízený orgán následující. Povinný subjekt v napadeném rozhodnutí nejprve opětovně cituje a zmiňuje bez návaznosti na konkrétní body žádosti ustanovení § 2 odst. 4 InfZ, § 3 odst. 3 InfZ, § 8a InfZ a také vybraná ustanovení GDPR, rovněž argumentuje principy dobré správy a opakovaně se odvolává na blíže nespecifikované rozhodnutí krajského úřadu, podle kterého povinný subjekt v dané věci již dříve údajně postupoval, přičemž jeho argumentace byla nadřízeným orgánem odmítnuta jako nedostačující. Nadřízený orgán k tomuto uvádí, že byť lze v rámci výkonu agendy svobodného přístupu k informacím vycházet z uceleného právního rámce a související judikatury, je nutné vnímat, že každý případ je jiný a využití analogie v rámci správního rozhodování nemusí nutně vést k pozitivnímu výsledku. Jinými slovy, pro rozhodnutí o odmítnutí z důvodu neexistence požadované informace (či informací) neexistuje jeden konkrétní univerzální vzor, podle kterého by bylo možné v praxi postupovat, vždy je nutné zohlednit specifika toho kterého případu v rámci zákonných mantinelů. Takový způsob je nepochybně vhodnější než slepě přepisovat závěry jiného správního orgánu, které tento vyslovil v jiném řízení, byť se mohlo, ať už věcně či procesně, dotýkat podobné problematiky. Blíže se k dané argumentaci povinného subjektu nelze vyjádřit, neboť zmíněné rozhodnutí krajského úřadu tento nijak blíže nekonkretizoval (např. datem a spisovou značkou či číslem jednací). Navíc lze předpokládat, že krajský úřad v onom řízení nepochybně rozhodoval o jiné žádosti o informace než povinný subjekt, legitimita či přiléhavost argumentace povinného subjektu je pak ryze spekulativní.

Ke konkrétním bodům pak v posloupnosti dle pořadí v napadeném rozhodnutí odvolací orgán uvádí toto. Oba body označené v žádosti číslovkou 24 (v odvolání žadatelem vedeny jako 24a a 24b) a dále pak body 25, 26 a 28 povinný subjekt odmítl s odkazem na § 2 odst. 4 InfZ, s tím, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Dále k tomuto povinný subjekt mj. uvedl, cit.: *„Povinný subjekt proto po pečlivém uvážení a pečlivém zkoumání, tak i po pečlivém a jazykovém rozboru formulace žádosti pod body číslo 24, 24, 25, 26 a 28 konstatuje, že se nejedná o žádosti ve smyslu informačního zákona a informace k těmto bodům zkrátka poskytnout nelze. Textace těchto bodů má charakter „polemiky“ a dotazů na názory a budoucí názory.“*

K ostatním odmítaným bodům žádosti pak povinný subjekt v napadeném rozhodnutí mj. uvedl, cit.: *„Žadatel v bodech č. 2, 3, 9, 16, 22 a 23 a v části bodu číslo 7 a v části bodu číslo 19 žádosti poptává skutečnosti – informace, které nejsou předmětem standardní činnosti povinného subjektu, a povinný subjekt o takových informacích nevede evidenci, přičemž z žádného právního předpisu ani nevyplývá povinnost povinného subjektu takovou evidenci vést. Z výše uvedeného je tedy patrné, že povinný subjekt požadovanou informací nedisponuje, přičemž její získání, pokud by to vůbec bylo možné, by spočívalo ve vytvoření informace zcela nové. Požadovaná*

informace neexistuje. Odmítnutí informací má oporu v ust. § 11b informačního zákona, neboť povinný subjekt požadovanou informaci nemá. Povinný subjekt důsledně a pečlivě a konstruktivně se přesvědčil, že požadované informace neexistují. Povinný subjekt dokonce přistoupil k vyšší míře ověření možné existence těchto informací, a i přes vyvinuté úsilí a nadstandartní pečlivost informace nedohledal. Na tomto místě je třeba uvést, že informace byly hledány v nejen a výlučně jen archivu, byly hledány i na jiných místech obecního úřadu. Povinný subjekt prohledal i jiné dokumenty a materiály, kterými disponuje, a i z těch dovozuje, že požadované informace neexistují. Na závěr povinný subjekt uvádí, že provedl jak komplexní, tak i podrobnou úvahu a v rámci svého odůvodnění důkladně osvětluje, že informace neexistují.“ Dále ve svém rozhodnutí se povinný subjekt blíže vyjádřil rovněž k aplikaci § 11b InfZ, slovy cit.: „Povinný subjekt ke každé neexistující informaci, kterou z důvodu její neexistence neposkytuje, a tudíž ji odmítá, na tomto místě odůvodnění uvádí, že nemá zákonnou povinnost takovou informaci mít a nedohledal žádný právní předpis, který by povinnému subjektu ukládal požadovanou informaci mít.“

Po posouzení argumentace povinného subjektu i odvolatele a zároveň s přihlédnutím k povaze poptávaných informací pak uvádí odvolací orgán ke konkrétním bodům následující.

V bodě 2 žadatel požadoval, cit.: „Veškeré dosud vynaložené náklady na budování optické sítě obce Horka nad Moravou, vč. stavebních víceprací, nákladů na pokládku chrániček, nákladů na geodetické zaměření těchto chrániček, projekčních prací, věcných břemen na cizích pozemcích a dalších nákladů spojených s tímto záměrem, které bylo nutno vynaložit pro jeho realizaci, nad rámec ceny staveb, k nimž byly obecní opto-chráničky připokládány.“ Ve svém odvolání pak k odmítnutí tohoto bodu odvolatel mj. uvedl, cit.: „Informace musí existovat, neboť obec je podle svého tvrzení vlastníkem/investorem předmětné infrastruktury a náklady na její vybudování hradila. Stěží si tedy lze představit, že by obec budovala takto rozsáhlou investici, aniž by věděla, kolik stála. To by bylo patrně i porušením pravidel hospodaření obcí.“

V bodě 3 pak žadatel požadoval, cit.: „Celkové plánované náklady na vybudování optické obce Horka nad Moravou – odhad. Dále informaci, kolik z této částky plánuje obec proinvestovat v letech 2024, 2025 a 2026.“ Ve svém odvolání pak k odmítnutí tohoto bodu odvolatel mj. uvedl, cit.: „Informace musí existovat, neboť obec existencí tohoto projektu zdůvodňuje nepotřebnost investice Sprintel, na kterou je zajištěna mnohamilionová dotace. Zdá se tedy nerealné, že by obec bránila investici z evropské dotace na jejím území, aniž by znala náklady své vlastní „alternativy“. Obec je také ze zákona povinna zpracovávat rozpočet a rozpočtový výhled. Zdá se tak stěží uvěřitelné, že by obec budovala něco, co neví kolik stálo, kolik to stát bude, ale věděla by, že je to lepší než evropský projekt s přidělenou dotací, vypracovaným projektem, rozpočtem a nulovými nároky na rozpočet obce.“

Odvolací orgán k odmítnutí těchto bodů (2 a 3) uvádí, že pokud obec Horka nad Moravou mj. v dopise č. j.: Na/322/2023 ze dne 27. 12. 2023 tvrdí, že optickou síť vybuduje na vlastní náklady, pak lze rozumně předpokládat, že bude znát odpověď i na otázky formulované odvolatelem v bodech 2) a 3), tzn., že bude mít povědomí o vynaložených a plánovaných nákladech i relevantních souvislostech. Argumentace stran neexistence požadovaných informací se tak v případě těchto bodů jeví jako nedostatečná, povrchní a minimálně diskutabilní. Světlo do případu nevnesla ani skutečnost, že povinný subjekt se k celé záležitosti nevyjádřil ani v průvodním dopise.

Nadřízený orgán je tak nucen přisvědčit argumentaci odvolatele, s tím, že povinný subjekt odmítnutí daných bodů dostatečně nezdůvodnil (blíže viz § 68 správního řádu). Vedle uvedení zákonného důvodu pro omezení přístupu k informacím totiž musí povinný subjekt vždy náležitě odůvodnit, jaké úvahy, důvody a souvislosti ho vedly k tomuto omezení. O náležitostech relevantního postupu v dané věci byl přitom povinný subjekt podrobně zpraven již v předcházejícím rozhodnutí č. j.: KUOK 28852/2024 ze dne 22. 2. 2024. V odůvodnění rozhodnutí je tedy třeba uvést konkrétní důvody, proč bylo aplikováno právě dané ustanovení a proč bylo aplikováno způsobem, který vedl k danému rozhodnutí. K řádnému odůvodnění rozhodnutí nepostačí uvedení závěrů, které si správní orgán učinil, ale je nezbytné zachytit rovněž **řetězec konkrétních úvah, které správní orgán k takovému závěru dovedl. Typicky pro daný případ – je-li žádost (resp. konkrétní bod) odmítána z důvodu neexistence požadované informace, je z pohledu nadřízeného orgánu zcela legitimní očekávat, že onu neexistenci povinný subjekt odpovídajícím způsobem vyargumentuje ve vztahu ke konkrétní informaci, která je požadována.** Jinými slovy v odůvodnění svých závěrů má povinný subjekt vycházet z formulace samotné žádosti či její části (tzn. bodu, resp. bodů). Odůvodnění odmítnutí požadovaných informací potom nemůže být pojmuto obecně ve smyslu „nemám/nedám“, ale musí takřikajíc pasovat přesně na danou situaci, resp. poptávanou informaci a respektovat relevantní kontext – v případě bodů 2 a 3 např. skutečnost, že obec Horka nad Moravou má být podle všeho investorem projektu optické sítě na svém území. K tomu však v případě, který je předmětem tohoto rozhodnutí, prakticky nedošlo. Zjednodušené plošné tvrzení o neexistenci přitom nutně svádí k pochybnostem odvolatele o správnosti postupu povinného subjektu, zvláště pak, pokud je odvolatel přesvědčen, že informace musí existovat, jak tento několikrát uvedl ve svém odvolání.

V **bodě 9** požadoval žadatel, cit.: „*Informace, proč je existence nějakých obecních chrániček v Horce nad Moravou, přičemž tyto se ani nenachází na území Sedliska, a podle všeho na nich není poskytována žádná služba, překážkou vybudování optické sítě Sprintel v Sedlisku.*“ K odmítnutí tohoto bodu prostřednictvím napadeného rozhodnutí pak odvolatel uvedl ve svém odvolání, cit.: „*Informace musí existovat, neboť obec opakovaně údajnou existencí obecní sítě zdůvodňuje zamítavá stanoviska k projektu firmy Sprintel, a to formou oficiálních vyjádření v řízeních.*“ Z pohledu nadřízeného orgánu si povinný subjekt ve své argumentaci počínal nedůsledně a nezohlednil formulaci žádosti. Pokud povinný subjekt tvrdí, že chce sám provozovat optickou síť, kterou vybuduje na vlastní náklady (blíže viz dopis č. j.: Na/322/2023 ze dne 27. 12. 2023), pak nepravděpodobné, že by nedokázal zodpovědět dotaz formulovaný žadatelem v bodě 9. **V souvislosti s tím odvolací orgán důrazně odkazuje na své předešlé rozhodnutí č. j.: KUOK 28852/2024 ze dne 22. 2. 2024**, kde mj. zaznělo, cit.: „*Pokud povinný subjekt uvádí, že odvolatel „poptává skutečnosti – informace, které nejsou předmětem standardní činnosti povinného subjektu“, pak lze samozřejmě takovéto vyjádření chápat tak, že povinný subjekt dává povinnost disponovat určitými informacemi do souvislosti s konkrétní agendou, s tím, že požadavek odvolatele jde nad rámec této „běžné“ činnosti. Takovéto vyjádření však v očích nadřízeného orgánu vyvolává spíše pochybnosti stran skutečné situace. Jinými slovy, z užití formulace neplyne objektivní závěr o neexistenci požadované informace...*“

Byť povinný subjekt uvádí, že se pokoušel informace dohledat, kontext daného případu hovoří spíše pro to, že se z jeho strany jedná o účelovou argumentaci, která

vychází z neochoty danou informaci poskytnout či žádost v daném bodě alespoň vyřídit prostřednictvím negativně formulované odpovědi, a to ve vztahu k formulaci daného bodu žádosti (povinný subjekt např. může sdělit, že neví o tom, že by existence chrániček byla překážkou vybudování optické sítě Sprintel, jak v textaci svého dotazu presumuje žadatel, popřípadě mohl povinný subjekt předmětný bod žádosti jinak blíže okomentovat, neboť lze předpokládat, že o existenci chrániček na svém území bude mít coby vlastník a provozovatel optické sítě na svém území minimálně určité povědomí). Odůvodnění odmítnutí daného bodu je tak z pohledu odvolacího orgánu nedostatečné a odvolací orgán tak napadené rozhodnutí v rozsahu tohoto bodu zrušil a vrátil věc povinnému subjektu k novému projednání.

V bodě 16 požadoval žadatel, cit.: „Názvy projektů, kterými se povoluje či má být povolena překládka nadzemního kabelového vedení NN (popř. i VN, je-li také předmětem překládky) společnosti ČEZ Distribuce, a. s. do země v Sedlisku a to včetně informace, zda zadavatelem projektové dokumentace je ČEZ, obec Horka nad Moravou, nebo někdo jiný. Tuto informaci požadujeme, i pokud zadavatelem projektové dokumentace není obec Horka nad Moravou, protože obec Horka nad Moravou se k předmětné dokumentaci vyjadřuje a je účastníkem řízení, musí jí tedy tato informace být známa. Jako název projektu požadujeme název, pod nímž je PD zpracovávána a byla či bude podána na stavební úřad, nikoliv interní označení, zkratku, zkomoleninu či název ulice, kterým by akce případně mohla být označována při interní komunikaci úřadu nebo v komunikaci k veřejnosti. U projektů jejichž objednatelem je obec Horka nad Moravou žádáme také informaci, zda dokumentaci již byla či teprve bude podána na stavební úřad a pokud nebyla, kdy nejdříve bude podána. U projektů jejichž objednatelem není obec Horka nad Moravou žádáme informaci, zda již bylo vydáno rozhodnutí, vč. data vyvěšení na úřední desku a data sejmutí z úřední desky obce Horka nad Moravou.“

Ve svém odvolání pak žadatel k odmítnutí daného bodu mj. uvedl, cit.: „Uvedená informace musí existovat, jednak proto, že obec je dotčeným správcem sítí, dotčeným orgánem v řízeních, je povinna předmětná řízení uveřejňovat na úřední desce, a dále proto, že starosta obce opakovaně v obecním periodiku tuto investiční akci zmiňuje a obec opakovaně plánovanou přípoloží obecní optiky k tomu projektu odůvodňuje nesouhlas s investiční akcí fy. Sprintel s názvem „Optická síť Sedlisko, Horka n.M“. Pokud přesto uvedená investiční akce neexistuje, poté by měla obec sdělit, se k žádné takové investiční akci nevyjadřovala a žádné řízení k takové akci na úřední desce nevyvěšovala,...“ Citované argumentaci odvolatele je ze strany odvolacího orgánu nutné jednoznačně přisvědčit, neboť je jen stěží představitelné, že by obec nevěděla o projektech realizovaných na jejím území (ať už z pozice potenciálního objednatele/investora či účastníka řízení). V podrobnostech proto odkazuje odvolací orgán na svou výše uvedenou argumentaci k bodům 2, 3 a 9 s tím, že argumentaci povinného subjektu tento shledal ve vztahu k formulaci žádosti v daném bodě jako povrchní a nedostatečnou, neboť je nanejvýš pochybné, že by informace požadovaná v bodě 16 v celém rozsahu neexistovala, jak tvrdí povinný subjekt. Pokud by tomu tak skutečně bylo, pak odvolací orgán zdůrazňuje, že by měl povinný subjekt tvrzenou neexistenci výrazně lépe zdůvodnit, s tím, že by v rámci své argumentace měl vyjít z formulace žádosti v daném bodě, nikoliv jen dokola opakovat, že se pokoušel požadovanou informaci dohledat, leč neúspěšně. Opravdu si nelze představit situaci, kdy povinný subjekt neví, resp. nemá informaci o tom, jestli je či není účastníkem konkrétních správních řízení.

K tomu je potřeba podotknout, že odvolací orgán povinnému subjektu nevyčítá špatnou aplikaci ustanovení § 11b, jen je v této souvislosti nicméně nucen upozornit na tzv. negativní důkazní teorii, ke které se mj. vztahuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2015, č. j.: 5 As 24/2015 – 36, když uvádí následující: „*Po povinném subjektu tedy nelze požadovat poskytnutí neexistujících informací, v tomto směru mu z povahy věci nemůže ani svědčit břemeno důkazní k prokázání skutečnosti, že určité informace nemá, neboť nelze prokazovat negativní skutečnost. **Po povinném subjektu je ovšem nutné požadovat zdůvodnění toho, jaké konkrétní skutečnosti jej vedly k závěru o tom, že požadované informace nemá.***“ V tomto ohledu je potřeba odůvodnění povinného subjektu vnímat jako nedostatečné a příliš obecné, bez návaznosti na konkrétní body žádosti a poptávané informace. Z pohledu odvolacího orgánu povinný subjekt okolnosti odmítnutí nijak neosvětlil, byť tak s ohledem na charakter požadovaných informací učinit měl.

Odvolacímu orgánu tedy nezbylo, než napadené rozhodnutí v rozsahu bodů 2, 3, 9 a 16 zrušit a vrátit věc povinnému subjektu k novému projednání podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu.

V **bodě 22** pak žadatel požadoval, cit.: „*Důvod proč obec Horka nad Moravou až do 27.12.2023 zcela ignorovala veškeré výzvy společnosti Sprintel s.r.o. k jednání o podmínkách vybudování stavby veřejné komunikační sítě „Optická síť Sedlisko, Horka n. M.“?*“ V následně podaném odvolání pak k odmítnutí daného bodu odvolatel uvedl, cit.: „*Zdá se těžko uvěřitelné, že by obec Horka nad Moravou nevěděla, co dělá nebo proč to dělá. Obec opakovaně ignoruje veškeré výzvy k jednání o investiční akci stavby ve veřejném zájmu s dotací evropské unie na jejím území ale informace, proč tak činní, neexistuje.*“ Povinný subjekt odmítl poskytnout informaci s odkazem na § 11b InfZ, s tím, že požadovaná informace neexistuje, když v napadeném rozhodnutí mj. uvedl, cit.: „*...povinný subjekt požadovanou informací nedisponuje, přičemž její získání, pokud by to vůbec bylo možné, by spočívalo ve vytvoření informace zcela nové. Požadovaná informace neexistuje. Odmítnutí informací má oporu v ust. § 11b informačního zákona, neboť povinný subjekt požadovanou informaci nemá. Povinný subjekt důsledně a pečlivě a konstruktivně se přesvědčil, že požadované informace neexistují. Povinný subjekt dokonce přistoupil k vyšší míře ověření možné existence těchto informací, a i přes vyvinuté úsilí a nadstandartní pečlivost informace nedohledal.*“

Odvolací orgán k tomuto podotýká, že ačkoliv povinný subjekt uvádí, že se pokoušel informace dohledat, kontext daného případu hovoří spíše pro to, že se z jeho strany jedná o účelovou argumentaci, která vychází z neochoty danou informaci poskytnout či žádost v daném bodě alespoň vyřídit prostřednictvím negativně formulované odpovědi, a to ve vztahu k formulaci daného bodu žádosti. Konstatování „neexistence“ poptávané informace je skutečně nutné podrobně odůvodnit a to vždy s ohledem na charakter a koncepci daného dotazu, nikoliv plošně a takřkajíc „bez dalšího“.

V souvislosti s tím je nutné chápat, že zákonný znak informace v podobě „*záznamu*“ určité informace nelze vnímat striktně tak, že informace je zaznamenána (a existuje) pouze tehdy, jestliže její záznam přesně odpovídá položenému dotazu. O zaznamenanou informaci se bude jednat i tehdy, jestliže požadovaný údaj vyplývá z činnosti povinného subjektu, tedy **jestliže jej lze dovodit z jiných zaznamenaných informací**. Od povinného subjektu se tedy předpokládá, že vyvine přiměřené úsilí, aby

požadované informace dohledal, případně dovodil, či se o to alespoň pokusil. Jinými slovy, pojmový znak „záznamu“ či zachycení určité skutečnosti/informace nelze vnímat absolutně, ale vždy je nutné vycházet z konkrétně naformulovaného bodu dané žádosti s tím, že by se měl povinný subjekt snažit žádosti vyřizovat a informace poskytovat (tam, kde je to objektivně možné) a nepřístupovat k žádostem tak, že je bude plošně a priori odmítat. Vztaženo na konkrétní podmínky posuzovaného případu to znamená, že např. informaci o nákladech na vybudování optické sítě (bod 2) by povinný subjekt poskytnout měl, obzvláště, je-li investorem daného projektu a budoucím provozovatelem sítě, jak vyplývá ze spisového materiálu. Stejně tak lze předpokládat, že povinný subjekt bude vědět, proč s konkrétní společností v konkrétní záležitosti jedná či nejedná (bod 22). Judikatura dlouhodobě vychází ze skutečnosti, že i informace nezachycená ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ je ve smyslu zákona poskytnutelná, pokud její vytvoření nevyžaduje rozsáhlejší činnost, ale informaci lze zachytit na hmotném podkladu na základě jednoduché a rychlé úvahy. Vzhledem k tomu, že argumentaci v odůvodnění odmítnutí daného bodu shledal odvolací orgán jako nedostatečnou, vrátil tento bod žádosti povinnému subjektu k novému projednání.

V **bodě 23** pak požadoval odvolatel poskytnutí „*právní analýzy, na základě níž vedení obce Horka nad Moravou usuzuje, že má pravomoc rozhodovat o soukromých investicích či cenzurovat weby*“. Povinný subjekt tento bod odmítl s poukazem na § 11b InfZ, s tím, že požadovaná informace neexistuje, když v napadeném rozhodnutí mj. uvedl, cit.: „...*povinný subjekt požadovanou informací nedisponuje, přičemž její získání, pokud by to vůbec bylo možné, by spočívalo ve vytvoření informace zcela nové. Požadovaná informace neexistuje. Odmítnutí informací má oporu v ust. § 11b informačního zákona, neboť povinný subjekt požadovanou informaci nemá. Povinný subjekt důsledně a pečlivě a konstruktivně se přesvědčil, že požadované informace neexistují. Povinný subjekt dokonce přistoupil k vyšší míře ověření možné existence těchto informací, a i přes vyvinuté úsilí a nadstandartní pečlivost informace nedohledal.*“ Odvolatel tento bod ve svém odvolání zmiňuje pouze v úvodním výčtu bodů, jejichž odmítnutí ze strany povinného subjektu tento napadá, konkrétní odvolací námítky však k tomuto konkrétnímu bodu odvolatel neuvádí. Odvolací orgán tedy posoudil argumentaci povinného subjektu a dospěl k tomuto závěru. S ohledem na formulaci požadavku a argumentaci, kterou v odůvodnění napadeného rozhodnutí použil povinný subjekt, lze vyřízení daného bodu akceptovat a rozhodnutí v rozsahu odmítnutí tohoto bodu potvrdit. Ze spisu nevyplynulo nic, co by relevantně zpochybňovalo tvrzení povinného subjektu o neexistenci, ani že by povinný subjekt mohl či měl poptávanou „analýzou“ disponovat. Z pohledu odvolacího orgánu pro existenci dané informace nehovoří ani relevantní kontext. Ani odvolatel ve svém odvolání neuvedl žádné skutečnosti, které by naznačovaly něco jiného. Argumentaci povinného subjektu stran neexistence předmětné informace – právní analýzy proto bylo nutné přisvědčit a napadené rozhodnutí v této části potvrdit.

Pokud jde o **body 24a, 24b a 25**, odmítnutí těchto bodů rozporoval odvolatel prostřednictvím jednotné argumentace následujícího znění, cit.: „*Obec Horka n.M. odmítá vydání těchto informací s odůvodněním, že jde o názor. Dotaz ale nesměřuje na názor, ale poptává informace, na základě nichž obec již provedla faktická rozhodnutí ve věci vybudování Optické sítě v Sedlisku. Opět je zarážející, že obec Horka nad Moravou obstruuje a bojkotuje investiční akci stavby ve veřejném zájmu s dotací Evropské unie, ale neví proč. Pokud tak obec činí, musí vědět, proč tak činí a být si vědoma důsledků.*“

V prvním **bodě 24** žádosti (v odvolání **bod 24a**) přitom odvolatel požadoval, cit.: „*Informace, z jakého důvodu obec Horka nad Moravou trvá na vynakládání prostředků z obecního rozpočtu na vybudování optické sítě v Sedlisku, ačkoliv již od podzimu r. 2022, jak obec Horka nad Moravou ve sdělení z 27.12.2023 sama přiznává, má informaci, že v tomto území je zajištěno vybudování optické sítě z evropských a soukromých prostředků, které nejenže nezatěžuje rozpočet obce, ale ještě přinese obci příjem ze zřízení služebnosti.*“

Ve druhém **bodě 24** žádosti (v odvolání **bod 24b**) pak odvolatel požadoval, cit.: „*Je si obec Horka vědoma toho, že pokud provede rekonstrukce komunikací v Sedlisku přičemž současně bude nadále zdržovat a obstruovat projekt veřejné komunikační sítě „Optická síť Sedlisko, Horka n. M.“ investora Sprintel s.r.o., může dojít k situaci kdy bude z důvodu realizace tohoto projektu nutné znovu rozkopat právě tyto nově rekonstruované povrchy a komunikace?*“

Konečně v **bodě 25** své žádosti odvolatel požadoval, cit.: „*Je si obec Horka vědoma toho, že pokud bude nadále zdržovat a obstruovat projekt až do stavu, kdy by nebylo možné stihnout realizaci do termínu stanoveného správcem dotace, dojde k propadnutí dotace na tuto část stavby a vznikne tak společnosti Sprintel s.r.o. mnohamilionová škoda ze zmařené investice, kterou bude nucena po obci Horka nad Moravou vymáhat?*“

Povinný subjekt tyto body odmítl, když užil následující argumentaci, cit.: „*Informace nelze poskytnout, a to i kdyby přes veškerou pečlivost povinný subjekt informace poskytnout mohl a měl, neboť povinný subjekt nemá povinnost požadované informace poskytnout.*“ S odkazem na ustanovení § 2 odst. 4 pak povinný subjekt uvedl, cit.: „*...že se nejedná o žádosti ve smyslu informačního zákona a informace k těmto bodům zkrátka poskytnout nelze. Textace těchto bodů má charakter „polemiky“ a dotazů na názory a budoucí názory.*“

Odvolací orgán posoudil formulaci všech třech shora citovaných bodů ve vztahu k odůvodnění napadeného rozhodnutí a s ohledem na shora podrobně rozebrané skutečnosti dospěl k závěru, že rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí **nelze v rozsahu těchto tří bodů potvrdit**. To, že jde podle povinného subjektu o „dotaz na názor“, neznamená, že by požadovaná informace nemohla být někde zaznamenána. Pokud zaznamenána je, což povinný subjekt neuvedl (a v tomto duchu neargumentoval), pak je zcela jistě potenciálně poskytnutelná a není možné takovouto žádost automaticky odmítnout pouze s tím, že jde o dotaz na názor či polemiku, jak uvedl povinný subjekt. Navíc, pokud je žádost koncipována ve stylu „*je si obec vědoma...*“ (body 24b a 25), pak by v úvahu mohlo připadat takovýto dotaz zodpovědět i prostým ano/ne. Z pohledu odvolacího orgánu tedy rozhodnutí povinného subjektu nelze v rozsahu bodů 24a, 24b a 25 potvrdit a věc byla vrácena povinnému subjektu k novému projednání.

Velmi obdobná jak pak i situace v **bodě 26**, kde žadatel požadoval zodpovězení tohoto dotazu, cit.: „*Je si obec Horka vědoma toho, že podle v současnosti platné legislativy není vybudování veřejného komunikační sítě podmíněno souhlasem vlastníka pozemků a že právě neochotou o projektu jednat a stanovit podmínky, které by jeho realizaci v potřebném termínu umožnily, investorovi akce zcela znemožnila projekt jakýmkoliv způsobem uzpůsobit potřebám obce Horka nad Moravou?*“

Povinný subjekt tento bod s poukazem na § 2 odst. 4 v rozhodnutí odmítl s tím, že se jedná o dotaz na názor. Odvolatel k tomuto pak ve svém odvolání uvedl, cit.: *„Zde se dotazujeme především na informaci, zda obec má informace o platné zákonné úpravě v této věci k dispozici. Pakliže obec, přestože si platí advokátní kancelář AKFIPE, a přesto, že jsme obec opakovaně na toto upozorňovali, tuto informaci nemá, postačuje sdělení, že obec tuto informaci i tak nemá.“* Nadřízený orgán k tomu poznamenává, že pokud je žádost koncipována ve stylu *„je si obec vědoma...“*, pak by mohlo připadat v úvahu takovýto dotaz zodpovědět i prostým ano/ne. Stejně tak, skutečnost, že jde podle povinného subjektu o „dotaz na názor“, neznamená, že by požadovaná informace nemohla být někde zaznamenána – zachycena. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí přitom nevyplývá, že by se povinný subjekt touto eventualitou zabýval. Vzhledem k tomu rozhodl nadřízený orgán tak, že napadené rozhodnutí v této části zrušil a vrátil daný bod povinnému subjektu zpět k novému projednání.

Pokud jde o **bod 28**, v něm odvolatel požadoval, cit.: *„Pokud bude obec Horka nad Moravou i za vyřízení této žádosti požadovat poplatek, požadujeme doložení výpočtu, jakým způsobem k částce obec dospěla či z jakých položek a nákladů částka sestává.“* Povinný subjekt tento bod odmítl s poukazem na § 11b InfZ (výrok), s tím, že v odůvodnění zahrnul daný bod mezi body odmítané s odkazem na 2 odst. 4 InfZ. Odvolatel tento bod ve svém odvolání zmiňuje pouze v úvodním výčtu napadených bodů, konkrétní odvolací námitky však k tomuto bodu odvolatel neuvádí. Odvolací orgán tak zvážil všechny okolnosti předmětného případu a dospěl k závěru, že textace žádosti v daném bodě presumuje požadavek úhrady nákladů ve smyslu § 17 InfZ ze strany povinného subjektu. K tomuto v daném případě nicméně nedošlo, a povinný subjekt, než aby ponechal daný bod žádosti nevyřízen, zahrnul jej mezi body, které odmítl, s tím, že poptávaná informace neexistuje. Odvolací orgán ze spisu nedovodil, že by povinný subjekt podmínil poskytnutí (některých) informací požadovaných v žádosti zaplacením úhrady. Proto je z pohledu odvolacího orgánu obtížné dopátrat se toho, proč odvolatel zahrnul daný bod do svého odvolání. Bez ohledu na to, odvolací orgán nedospěl ke zjištění, že by povinný subjekt porušil zákon, když daný bod žádosti odmítl – povinný subjekt podle všeho nedisponoval (a nedisponuje) v souvislosti s vyřizováním žádosti žádným výpočtem jakékoliv částky či poplatku, takže logicky nemohl odvolateli k jeho žádosti v daném bodě žádnou informaci poskytnout. Odvolatel k tomuto navíc neuplatnil žádnou námitku. Odvolací orgán proto rozhodl tak, že odmítnutí žádosti v daném bodě potvrdil.

Pro úplnost pak odvolací orgán uvádí, že po vyhodnocení celé situace nepřistoupil k aplikaci § 16 odst. 4, tedy nevyzval povinný subjekt k doplnění spisu o údaje nezbytné k postupu podle odstavce § 16 odst. 5, zejména k uvedení všech důvodů pro odmítnutí žádosti včetně jejich odůvodnění, neboť takový postup vyhodnotil jako neúčelný, když v rámci odvolacího řízení nebylo najisto prokázáno, že odvolatelem požadované informace (body 2, 3, 9 a 16) skutečně (ne)existují. Odvolací orgán navíc nemůže v případě, kdy povinný subjekt vydal napadené rozhodnutí v samostatné působnosti (samostatná působnost povinného subjektu zde vyplývá z toho, že předmětem žádosti jsou informace z oblasti samostatné působnosti obce), svým rozhodnutím měnit napadené rozhodnutí (viz § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu). Stejně tak odvolací orgán nemůže v předmětném případě napravit svým rozhodnutím nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí, resp. neurčitost jeho výroku (částečné odmítnutí bodů 7 a 19). Případné uplatnění tohoto nástroje jen v rozsahu několika málo bodů žádosti pokládá nadřízený orgán za neúčelné, neboť v takovém

případě by v důsledku různých lhůt při vyřizování žádosti došlo k roztržnění celého procesu vyřizování, přičemž je místě podotknout, že již stávající situace je značně nepřehledná.

IV.

Pokud jde o podanou stížnost, resp. o body č. 1, 4, 5, 8, 12, 13, 14, 15, 17, 18 a 20 shora uvedené žádosti, jejichž nevyřízení ve své stížnosti akcentoval žadatel, uvádí nadřízený orgán následující.

V předešlém rozhodnutí nadřízeného orgánu ze dne 22. 2. 2024 (č. j.: KUOK 28852/2024) bylo povinnému subjektu přikázáno vyřídit mj. body 1, 4, 8 a **bod 5** v rozsahu, cit.: „*Informace, zda je optická síť v majetku obce Horka nad Moravou již v provozu, a pokud je v provozu, jaká je nabídka služeb a jaká je u služeb domácnostem úroveň SLA (Service Level Agreement / garantovaná dostupnost služby)*“.

Pro úplnost pak nadřízený orgán uvádí, že v **bodě 1** požadoval odvolatel, cit.: „*Číslo a znění usnesení zastupitelstva obce Horka nad Moravou, kterým se „zastupitelstvo obce Horka nad Moravou pro období 2018-2022 rozhodlo podpořit z vlastních zdrojů rozvoj obce vysokorychlostním internetem a obec bude sama provozovat celou optickou síť, kterou vybuduje na vlastní náklady“, jak uvádíte ve vašem sdělení, dále podkladové materiály předložené zastupitelům obce Horka nad Moravou k tomuto usnesení, pokud existují, jinak informaci, že žádné materiály nebyly zastupitelům předloženy, popř. informaci, že tvrzení ve sdělení z 27.12.2023 není pravdivé a žádné takové usnesení neexistuje.*“

V **bodě 4** se pak žadatel dotazoval, cit.: „*Jakým způsobem má obec zajištěnou odbornou kapacitu po stránce technické, organizační a legislativní, aby mohla naplnit záměr „provozovat si sama celou optickou síť“, který uvádíte ve vašem sdělení.*“

V **bodě 8** zněl potom žadatelův dotaz následovně, cit.: „*Informace, zda je síť provozována jako veřejná či neveřejná ve smyslu telekomunikačního zákona. Pokud provozována není, v jakém režimu (veřejná/neveřejná) bude provozována a kdy je plánováno uvedení sítě do provozu.*“

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že body č. 1, 4, 5 (v příslušné části) a 8 vyřizoval povinný subjekt opět odkazem na webové stránky obce Horka nad Moravou, konkrétně „www.horka.cz, usnesení zastupitelstva, 4/12Z/2023 - aktualizace Rozvojového plánu obce, str. 13“. Tento odkaz vtělil povinný subjekt do vyřizujícího dopisu ze dne 15. 3. 2024 označeného č. j.: HB/72/2024 a nadepsaného slovy „Poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů“. V souvislosti s tím je namístě uvést, že již v předešlém rozhodnutí nadřízeného orgánu v téže věci byl povinný subjekt vyrozuměn, že takovéto „vyřízení“ nelze vnímat jako plnohodnotnou odpověď, která by plně respektovala znění zákona.

Poskytování informací pomocí tzv. odkazu na zveřejněnou informaci je ze zákona možné (upraveno je výslovně v § 6 zákona o svobodném přístupu k informacím). Odkázat na zveřejněnou informaci lze však pouze ve lhůtě do 7 dnů od doručení dané žádosti o informace, přičemž tato lhůta je koncipována jako prekluzivní. K tomu je třeba uvést, že lhůta pro vyřízení „odkazem“ počala povinnému subjektu

běžet 23. 2. 2024 (tedy v den, který následoval po doručení předcházejícího rozhodnutí nadřízeného orgánu). Vzhledem k tomu, že vyřizující dopis je datován ke dni 15. 3. 2024, je zřejmé, že zvolený způsob vyřízení „odkazem“ nelze akceptovat jako legálně konformní.

Krom toho je potřeba dodat, že odkazu je možné ze strany povinného subjektu využít, jen pokud je informace zveřejněna přesně v poptávané podobě (ne, pokud by si musel ze zveřejněných dokumentů žadatel příslušné údaje sám vyhledávat – blíže viz judikát sp. zn.: 10 A 182/2017, b. 20 a 21). Odkaz žadatele na webové stránky jej musí „přesně“ navést na požadované informace, případně vysvětlit, jak tyto dále získat. V žádném případě tedy nestačí jen obecný odkaz na webové stránky obce, jako tomu je v tomto případě (blíže viz soudní rozhodnutí sp. zn.: 55 A 65/2021, b. 26). Při pohledu na vyřizující dopis označený č. j.: HB/72/2024 a nadepsaný jako „*Poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů*“ je dle názoru nadřízeného orgánu zřejmé, že v bodech č. 1, 4, 5 a 8 povinný subjekt nevyřídil stěžovatelu žádost o informace v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím, neboť v případě realizovaného odkazu jde o odkaz na hlavní webovou stránku obce a takovýto způsob vyřízení nelze s ohledem na výše popsané akceptovat. Povinný subjekt sice uvádí číslo konkrétního usnesení zastupitelstva, jeho text ale není na webu obce dostupný a předmětné usnesení nebylo ani součástí postoupeného spisového materiálu, v důsledku čehož neměl nadřízený orgán možnost postup povinného subjektu odpovídajícím způsobem přezkoumat.

S ohledem na shora popsané nedostatky, nebylo možné způsob vyřízení žádosti v bodech 1, 4, 8 a ve shora citované části bodu 5 akceptovat a nadřízený orgán nemohl rozhodnout jinak než povinnému subjektu v tomto rozsahu znovu přikázat vyřízení stěžovateluvy žádosti o informace v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.

K dalším bodům žádosti, jejichž vyřízení napadl stěžovatel, uvádí nadřízený orgán následující.

Body 12 a 13 spolu věcně souvisejí. Stěžovatel své požadavky v těchto bodech formuloval následovně, cit.: „*12) U kterého dodavatele (projekční kancelář, OSVČ projektant či jiná firma) byly objednány projekční práce k akci „Optické trasy – Horka nad Moravou, ul. Nám. Osvobození po vodní tok“, smlouva (pokud existuje), cena, objednaný rozsah prací či jiná jejich úplná specifikace, požadovaný termín dokončení, a to vše i v případě, že objednávka byla učiněna ústně či jinou formou.*“

a „*13) Seznam ostatních projekčních prací objednaných obcí Horka nad Moravou u tohoto dodavatele za posledních 6 let, vč. ceny, objednaného rozsahu prací či jiné jejich úplné specifikace, požadovaného termínu dokončení, a to vše i v případě, že objednávka byla učiněna ústně či jinou formou.*“

Povinný subjekt k **bodu č. 12** uvedl, cit.: „*Obec si u žádného dodavatele projekční práce k akci „optické trasy – Horka nad Moravou, ul. nám. Osvobození povodní tok“ neobjednala, zpracoval je zaměstnanec obce Horka nad Moravou.*“ K **bodu č. 13** pak povinný subjekt uvedl pouze cit.: „*Viz odpověď na žádost pod bodem 12.*“

Stěžovatel se s takto koncipovaným vyřízením své žádosti nespokojil, když k **bodu č. 12** ve své stížnosti mj. uvedl, cit.: „*Tento způsob vyřízení žádosti o informace*

nemůže obstát. V první řadě se domáháme identifikace, kdo je tímto zpracovatelem dokumentace. Výčet „projekční kancelář, OSVČ projektant či jiná firma“ slouží v dotazu k tomu, aby bylo jasné, že zpracovatele požadujeme identifikovat, ať je jím kdokoliv. Výčet variant poptávané informace v různých bodech žádosti uvádíme nikoliv jako omezující, ale jako minimální, a to právě z důvodu, že víme, že vedení obce Horka nad Moravou právem na informace pohrdá a bude si hledat každou záminku, proč informaci nevydat. Pro úplnost tedy uvádíme k bodům 12, 13, 14, že se dotazujeme na zpracovatele dokumentace bez ohledu na to v jakém vztahu je k úřadu, starostovi, jakou má právní formu, jestli je podnikatel, zaměstnanec, dobrovolník, nebo třeba vyslanec Aštara Šerana. **Žádáme o informaci, KDO je zpracovatel dokumentace a jaké je ZADÁNÍ a související náklady pro obec.** (...) Meritem dotazu jsou však podmínky, za nichž byla tato dokumentace zadána a tyto údaje jsou relevantní bez ohledu na to, že dokumentaci zpracoval zaměstnanec úřadu. Ten nemůže jednat jménem obce sám od sebe dle své libovůle, ale k zastupování obce musí být pověřen vedením obce – i na toto se žadatel dotazuje, neboť jde jednoznačně o veřejnoprávní činnost obce, ohledně níž má veřejnost právo na informace. Předestřené otázky nebyly zodpovězeny ani poté, co to bylo obci rozhodnutím č. KUOK 23512/2024 Krajského úřadu Olomouckého kraje přikázáno.“

K (ne)vyřízení **bodu č. 13** své žádosti o informace pak žadatel ve své stížnosti uvedl, cit.: „Obec žádost vyřídila stejně vadným způsobem jako minule, když pouze odkazuje na vyřízení předchozího bodu. Požadovaná informace není v odpovědi na předchozí bod uvedena. Obec tedy požadovanou informaci neposkytla ani poté, co jí to bylo rozhodnutím č. KUOK 23512/2024 Krajského úřadu Olomouckého kraje přikázáno. Pro úplnost uvádíme, že informaci požadujeme i tehdy, kdy by „dodavatelem“, tedy zpracovatelem předmětné dokumentace dle předchozího bodu, byl zaměstnanec úřadu.“

Nadřízený orgán danou argumentaci stěžovatele zvážil a vzhledem k tomu, že povinný subjekt se k celé věci nijak blíže nevyjádřil (např. v průvodním dopise), je nadřízený orgán nucen konstatovat, že má za to, že povinný subjekt předmětné body 12 a 13 nevyřídil. V případě bodu 12 odkázal povinný subjekt pouze na „zaměstnance obce Horka nad Moravou“, aniž by se dále zabýval zbývajícím rozsahem bodu 12, zcela tak ignoroval např. dotaz na „rozsah prací, jejich úplnou specifikaci a požadovaný termín dokončení“. Navíc, pokud povinný subjekt figuruje v rámci konkrétního projektu jako investor, lze rozumně předpokládat, že v souvislosti s tím došlo z jeho strany také k zajištění projektové dokumentace. Tu může logicky zpracovávat jen k tomu oprávněná autorita a lze rozumně předpokládat, že takovouto činnost bude realizovat na základě smluvního ujednání právě s objednatelem/investorem celé akce. Pokud tuto činnost pro obec Horka nad Moravou vykonal zaměstnanec obce, je žádoucí, aby obec identitu tohoto zaměstnance konkretizovala, obzvláště pokud k tomu směřuje dotaz žadatele i jeho následná námitka uvedená ve stížnosti. V souvislosti s tím je potřeba upozornit na skutečnost, že na daného zaměstnance je potřeba pohlížet jako na dotčenou osobu ve smyslu správního řádu – problematika dotčených osob přitom byla povinnému subjektu důkladně osvětlena v předešlém rozhodnutí nadřízeného orgánu ze dne 22. 2. 2024 (č. j.: KUOK 28852/2024), na které v podrobnostech odkazujeme.

V neposlední řadě nadřízený orgán podotýká, že požadavek stěžovatele v bodě 12 nesměřoval čistě k poskytnutí informace stran identity konkrétní osoby (zpracovatele/dodavatele/zaměstnance), ale byl koncipován výrazně šířeji (viz citace

výše), povinný subjekt přitom koncepci žádosti v daném bodě odpovídajícím způsobem nezohlednil a nelze tedy přisvědčit tomu, že by daný bod žádosti v celém rozsahu požadovaných informací vyřídil v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím (informací neposkytl, nevydal ani rozhodnutí o odmítnutí žádosti v daném bodě, atd.).

Argumentace stěžovatele je potom jasná a srozumitelná, i pokud jde o nevyřízení bodu 13, oproti tomu povinný subjekt se k celé záležitosti nijak nevyjádřil. Přitom aby mohl nadřízený orgán posvětit vyřízení daného bodu žádosti, potřeboval by pro takový závěr výraznější oporu ve spise. Povinný subjekt však v rámci vyřízení bodu 13 pouze odkázal na bod 12. Přitom už při prostém pohledu na textaci žádosti v daném bodě (viz citace výše) je jasné, že takovéto vyřízení je nedostatečné, nerespektuje formulaci žádosti v daném bodě (13), a proto akceptovat takovýto způsob vyřízení ze strany nadřízeného orgánu jednoduše není možné. S ohledem na výše uvedené proto nadřízený orgán přikázal vyřízení bodů 12 a 13 k novému vyřízení, když se ztotožnil s argumentací stěžovatele, kterou tento uvedl ve své stížnosti.

V rámci **bodu č. 14** pak stěžovatel požadoval, cit.: *„Seznam ostatních projekčních prací objednaných obcí Horka nad Moravou za posledních 6 let v rámci nichž je navrhována pokládka chrániček nebo mikrotrubiček pro optické kabely, vč. informace u koho je objednáno, jaká je sjednaná cena za tyto práce, v jakém termínu mají být práce dokončeny, smlouva na provedení prací (pokud existuje), požadovaný rozsah či jiná úplná specifikace prací, a to i případě, že objednávka byla učiněna ústně nebo jinou formou.“*

Povinný subjekt k tomuto bodu žádosti ve své odpovědi uvedl, cit.: *„Navrhovaná pokládka chrániček nebo mikro trubiček pro optické kabely, byla provedena panem [REDAKCE] a to Nádražní, Olomoucká ulice, v současné době se chystá pokládka ulic Skrbeňská a Lidická.“*

Stěžovatel k tomuto ve své stížnosti uplatnil následující námitku, cit.: *„Obec předstírá vyřízení tohoto bodu žádosti, když odpovídá na hypotetickou otázku „kdo položil předmětné mikrotrubičky a kde dále budou pokládány“, ačkoliv taková otázka vůbec nebyla vznesena. Samotnou požadovanou informaci obec opět vůbec neposkytla i přes to, že jí to bylo rozhodnutím č. KUOK 23512/2024 Krajského úřadu Olomouckého kraje přikázáno.“*

Nadřízený orgán posoudil odpověď povinného subjektu ve vztahu k formulaci žádosti v předmětném bodě č. 14 a dospěl k závěru, že je nutné přisvědčit výše citované námitce stěžovatele, s tím, že textace odpovědi nekoresponduje s formulací žádosti v daném bodě. V souvislosti s tím nadřízený orgán připomíná, nakolik je důležité, aby povinný subjekt vždy odpovídal na to, na co je ze strany žadatele o informace tážán. Jinými slovy, aby při vyřizování žádosti vždy vycházel z textace žádosti, resp. z jazykového výkladu a zbytečně neodpovídal na něco, co není, resp. nebylo předmětem dotazu žadatele v daném bodě.

Povinný subjekt **body 15, 17 a 18** v předešlém kole odmítl z důvodu autorskoprávní ochrany, avšak nyní svůj postoj změnil a informace dle svých slov poskytl, a to, slovy povinného subjektu, bez osobních údajů. Předmětem žádosti v **bodě 15** přitom bylo, cit.: *„Koordinační situační výkresy (elektronicky v PDF) všech stavebních akcí realizovaných nebo projektovaných v posledních 6ti letech, jejichž*

investorem nebo spoluinvestorem je obec Horka nad Moravou a v rámci nichž docházelo, dochází nebo má dojít k pokládce optických chrániček či mikrotrubiček, vč. informace, kdo je či bude vlastníkem předmětných chrániček či mikrotrubiček (tzn. vč. Překládek cizího optického vedení). Požadujeme elektronické PDF výkresy, které obec k těmto akcím nepochybně má k dispozici, nikoliv skenování fyzických výkresů, které by mohlo být záminky pro další šikanózní poplatek.“

Povinný subjekt k tomuto bodu poskytl určité grafické znázornění v podobě mapy s parcelami, k čemuž žadatel ve své stížnosti krom jiného uvedl, cit.: „Doloženy jsou symbolicky 2 výkresy polohy optického kabelu. Chybí lokalita ul. Nádražní východně od železniční trati, ulice Skrbeňská a možná i jiné lokality. Chybí plánované akce, např. „Optické trasy – Horka nad Moravou, ul. Nám. Osvobození po vodní tok“. Nejedná se o koordinační situační výkresy předmětných staveb. Z dokumentace nejenže není jasné, o kterou se má jednat stavbu (bylo vymazáno razítko a legenda), ale neobsahuje situaci všech inženýrských sítí, vyznačení ochranného pásma a další údaje, které koordinační situační výkres dle platné vyhlášky o dokumentaci staveb obsahovat MUSÍ. Na první pohled je zjevné, že se ve skutečnosti nejedná koordinační situační výkresy, ale výkresy geodetického zaměření, z nichž byla uměle odstraněna legenda a razítko výkresu. Toto je povinným subjektem prezentováno jako „odstranění osobních údajů“, přičemž ale ve skutečnosti jde o nežádoucí pozměnění a úpravy úředního (oficiálního) dokumentu.“

Nadřízený orgán musí zkraje uvést, že mu povinný subjekt postoupil spis pouze v listinné (tedy nikoliv digitální) podobě, přičemž příslušné výkresy jsou s ohledem na drobné písmo prakticky nečitelné. V takové situaci je postup povinného subjektu potřeba hodnotit jako nepřezkoumatelný a příslušný bod byl proto vrácen povinnému subjektu k novému vyřízení, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. V rámci možného posouzení pak nadřízený orgán dospěl k závěru, že poskytnuté materiály nekorespondují s požadavkem žadatele. Z formulace žádosti v daném bodě vyplývá, že žadatel usiluje o poskytnutí konkrétních dokumentů z projektové dokumentace konkrétních stavebních akcí. Takovéto materiály nepochybně v praxi nesou příslušná označení a obsahují též náležitosti dle relevantních právních předpisů. Poskytnuté výkresy na první pohled nic podobného nepředstavují a požadavku žadatele tedy neodpovídají. Argumentaci žadatele uvedené k danému bodu v jeho stížnosti je tedy nadřízený orgán nucen přisvědčit. Povinný subjekt se (např. v průvodním dopise) k danému bodu (a námitkách žadatele) vůbec nevyjádřil. Navíc je potřeba uvést, že pokud povinný subjekt tvrdí, že informaci musel anonymizovat, bylo by na místě, aby součástí spisového materiálu byla příslušná informace pro potřeby přezkumu ze strany nadřízeného orgánu i v neanonymizované podobě. K tomu však nedošlo. S ohledem na popsání nedostatků nemohl nadřízený orgán rozhodnout jinak než přikázat povinnému subjektu předmětný bod k novému vyřízení.

V bodě 17 žadatel požadoval tuto informaci, cit.: „Digitální vektorová poloha tras již položených chrániček a mikrotrubiček v majetku obce Horka na Moravou ve formátu dgn nebo dwg s uvedením souřadného systému a to vč. přípojek, pokud existují. Vzhledem k tomu, že výstupy z geodetické činnosti jsou v České republice standardně dodávány ve formátu .dgn v souřadném systému S-JTSK, preferujeme poskytnutí těchto původních nepozměněných geodety dodaných dat.“ Povinný subjekt k tomuto bodu uvedl ve vyřizujícím dopise č. j.: HB/72/2024 pouze, cit.: „Viz bod 15“. Stěžovatel se takovouto odpovědí nespokojil a ve své stížnosti k danému bodu mj. uvedl, cit.: „Obec, pokud je vlastníkem komunikační sítě, nejen, že ze zákona musí

vést její evidenci (tedy není pravdou, pokud tvrdí, že jí žádný zákon nenařizuje takovou informaci evidovat), ale navíc tuto informaci sama potřebuje za účelem správy, údržby a oprav předmětné sítě a za účelem poskytování dat jiným, i budoucím stavebníkům, což je povinnost vyplývající ze stavebního zákona a dalších předpisů, neboť je v rámci dotčené veřejnoprávní činnosti obce akcentováno na existenci evidence inženýrských sítí za účelem bezpečnosti atp.“

Nadřízený orgán k tomuto musí v první řadě poznamenat, že tento měl od povinného subjektu k dispozici pouze obtížně čitelnou listinnou podobu daných výkresů, přičemž povinný subjekt se k celé situaci v průvodním dopise nijak blíže nevyjádřil. Postup povinného subjektu při vyřizování daného bodu je tak s ohledem na výše popsané nepřezkoumatelný a nadřízený orgán proto rozhodl o vrácení daného bodu k novému vyřízení. Pro úplnost nicméně nadřízený orgán podotýká, že předmětné výkresy podle všeho neobsahují požadované souřadnice, navíc žadatel neobdržel příslušnou informaci ve formátu dgn nebo dwg, jak požadoval, ale zřejmě pouze ve formátu PDF.

V **bodě 18** byla předmětem žádosti stěžovatele následující informace, cit.: „Aktuální digitální vektorová poloha kanalizace na území obce Horka nad Moravou v dgn nebo dwg s uvedením souřadného systému.“ Povinný subjekt k tomuto bodu zaslal žadateli jednu stranu s vyobrazenou mapou, přičemž kvalitu této informace ve vztahu ke své žádosti a formulovanému požadavku žadatel napadl ve stížnosti slovy, cit.: „Obec se navíc snaží předstírat vyřízení žádosti poskytnutím obrázku s vyznačením kanalizace nad běžným mapovým podkladem. Nejen, že výsledná grafika je natolik nepřesná, že ani kdyby existoval způsob jejího zanesení do dokumentací našich staveb, nebylo by možné je použít, ale z obrázku je zřetelné, že vznikl exportem z nějakého geografického systému, v němž se pracuje právě s těmi vektorovými daty, které poptáváme. Jedná se o další doklad toho, že požadovaná informace existuje, ale vydána nebyla.“ Nadřízený orgán k tomuto, podobně jako v případě výše rozebraných bodů 15 a 17, uvádí, že měl od povinného subjektu k dispozici pouze listinnou (a nikoliv digitální) podobu dané informace (mapy). K vyřízení (a následnému napadení způsobu vyřízení ze strany žadatele) se povinný subjekt nijak blíže nevyjádřil (např. v průvodním dopise). Jak už bylo uvedeno a podrobně rozebráno výše, z pohledu nadřízeného orgánu je v takovém případě postup povinného subjektu prakticky nepřezkoumatelný. Konstatovat nicméně i přesto lze, že žadatel od povinného subjektu k tomuto bodu své žádosti neobdržel informaci, která by obsahovala požadované souřadnice polohy kanalizace, stejně tak lze konstatovat, že povinný subjekt nedodal požadovanou informaci ve formátu dgn nebo dwg, jak požadoval žadatel, aniž by povinný subjekt uvedl proč. Z pohledu nadřízeného orgánu tak nelze přisvědčit tomu, že by povinný subjekt předmětný bod žádosti vyřídil v souladu se zákonem a nadřízenému orgánu tak nezbylo, než tento bod žádosti přikázat k novému vyřízení.

Pokud jde o **bod 20**, v něm žadatel požadoval, cit.: „Aktuální digitální vektorová poloha těch úseků veřejného osvětlení na území obce Horka nad Moravou, které jsou geodeticky zaměřeny a to v dgn nebo dwg s uvedením souřadného systému. Zejména jde o úseky položené v rámci proběhlých rekonstrukcí komunikací a veřejných prostranství, které proběhly za posledních 6 let, pokud nejsou součástí dat poskytnutých jako odpověď na předchozí otázku. V žádném případě nežádáme zpracování nějakých dat za účelem vyřízení této žádosti, kterým by si obec Horka nad Moravou mohla zdůvodňovat další šikanózní poplatek. Žádáme o poskytnutí těch

polohopisných souborů, které za účelem vlastní evidence a také za účelem jejich budoucího předání do digitální technické mapy kraje, obec Horka nad Moravou již nyní má k dispozici! Povinnost poskytnout tuto informaci vyplývá také z §161 zákona č. 183/2006sb. – stavební zákon.“

Povinný subjekt ve shora označeném vyřizujícím dopise č. j.: HB/72/2024 ze dne 15. 3. 2024 k danému bodu uvedl pouze, cit.: „viz příloha k bodu 20“. Nadřízený orgán k tomu uvádí, že mezi přílohami skutečně lze nalézt mapy, či nákresy obsahující přibližnou polohu sloupů veřejného osvětlení, nicméně nelze přisvědčit tomu, že by se skutečně jednalo o informaci požadovanou žadatelem. Ten k informaci poskytnuté k danému bodu své žádosti uvedl následující stížnostní námitku, cit.: „Poskytnutá informace je stejně neúplná a vadná jako při minulém „vyřízení“. Obec poskytla pouze polohu lamp, nikoliv kabelů, a to ve formátu PDF, který k vyobrazovaným prvkům nenese polohopisnou informaci. Kabely jsou nedílnou součástí stavby veřejného osvětlení, nelze je tedy z dotazu bezdůvodně vyjmout. U všech nových staveb od 31.08.2018 existuje zákonná povinnost po dokončení vypracovat dokumentaci skutečného provedení stavby. Digitální vektorová poloha je vždy součástí této dokumentace. Od 1.7.2024 budou mít navíc všichni správci inženýrských sítí povinnost tuto polohu vykazovat do digitální technické mapy kraje. Předmětem dotazu nebylo poskytnutí digitální polohy těch úseků veřejného osvětlení, které zaměřené nejsou (a požadovaná informace k nim tedy neexistuje), ale poskytnutí digitální polohy těch úseků, které zaměřené jsou. Vzhledem k tomu, že v předchozích letech probíhaly v Horce nad Moravou kompletní rekonstrukce některých ulic či výstavby nových, požadovaná informace musí existovat a povinný subjekt je povinen ji vydat.“

Nadřízený orgán posoudil námitku stěžovatele ve vztahu k poskytnuté dokumentaci a uvádí následující. Nejprve je nutné vytknout povinnému subjektu (podobně jako v případě předešlých bodů 15, 17 a 18) skutečnost, že tento nepostoupil nadřízenému orgánu spis v digitální podobě datovou schránkou, ale pouze poštou v analogové, tedy „papírové“ podobě s mapovými přílohami ve formě obtížně čitelných sjetin. K takovému jednání neměl povinný subjekt podle všeho žádný legitimní důvod, když spisovou dokumentaci prokazatelně disponuje v digitální podobě (minimálně ve formě PDF), neboť s žadatelem (nejen) v rámci vyřizování jeho žádosti o informace komunikoval prostřednictvím datové schránky, jak mu koneckonců ukládá zákon. Není-li povinný subjekt schopen řádně předložit spisový materiál, je nadřízený orgán toho názoru, že jeho postup lze hodnotit jako nepřezkoumatelný. V rámci možného posouzení předmětné sjetiny nicméně nadřízený orgán uvádí, že poskytnutá mapa neobsahuje kabelové vedení, ani polohopisnou informaci – v dokumentu jsou podle všeho zakresleny sloupy veřejného osvětlení, avšak materiál neobsahuje jejich souřadnice. Krom toho žadatel požadoval poskytnutí informace ve formátu „dgn“ nebo „dwg“ s uvedením souřadného systému. Namísto toho obdržel soubor ve formátu PDF bez polohopisné informace. Vzhledem k výše popsaným skutečnostem proto nemohl nadřízený orgán rozhodnout jinak než přikázat povinnému subjektu, aby stěžovateli žádost o informace v bodě 20 vyřídil v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím a pro futuro se vyvaroval zbytečných procesů pochybení, jako je např. nedůslednost v rámci postoupení plnohodnotného spisového materiálu.

Kromě všech shora uvedených výtek je nadřízený orgán **opětovně nucen upozornit povinný subjekt na povinnost chránit práva dotčených osob**. Jak plyne

z judikatury správních soudů (např. rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2014 sp. zn. 1 As 189/2014) při každém poskytování informací by měl povinný subjekt vyzkoušet dotčené osoby o podané žádosti a případně i uvažovaném způsobu jejího vyřízení. Současně by měl umožnit dotčeným osobám se k věci vyjádřit, aby jim dal možnost hájit jejich práva (případně negativní vyjádření dotčené osoby k poskytnutí informace by přitom neměl povinný subjekt automaticky považovat za důvod pro odmítnutí žádosti o informace). Další povinností povinného subjektu ve vztahu k dotčeným osobám je informovat je o způsobu vyřízení žádosti, a to s ohledem na jejich možnost bránit se proti poskytnutí daných informací.

Problematiku „dotčených osob“ by měl povinný subjekt zkoumat vždy v souvislosti s charakterem požadované informace, jak už bylo ze strany nadřízeného orgánu podrobně rozebráno v předešlém rozhodnutí, na které již výše několikrát odkázal nadřízený orgán. Obsah spisového materiálu jednoznačně hovoří pro to, že v případě, který je předmětem tohoto rozhodnutí, dotčené osoby figurují (minimálně v rozsahu bodů 12, 15, 17 a 18). Toto bylo již podrobně rozebráno v předešlém rozhodnutí nadřízeného orgánu ze dne 22. 2. 2024 (č. j.: KUOK 28852/2024). Obsah spisu naopak nehovoří o tom, že by povinný subjekt tuto problematiku odpovídajícím způsobem promítnul. Opomenutí povinností povinného subjektu k dotčeným osobám je zásadní vadou postupu povinného subjektu, v případě vydání odmítavého rozhodnutí je pak zásadní procesní vadou zejména neoznámení tohoto rozhodnutí dotčené osobě.

Pro úplnost odvolací orgán dodává, že toto rozhodnutí o zrušení rozhodnutí povinného subjektu nemůže zaslat případným dotčeným osobám (či osobě), jelikož tato osoba či osoby nebyly ze strany povinného subjektu ve spisovém materiálu řádně identifikovány.

V.

Závěrem odvolací orgán uvádí, že v souladu s § 16 odst. 5 a § 16a odst. 6 písm. b) InfZ zkoumal, zda lze v posuzovaném případě vydat tzv. informační příkaz, tj. vykonatelným rozhodnutím přikázat povinnému subjektu poskytnutí požadovaných informací odvolateli, přičemž dospěl k závěru, že toto nelze. Ačkoliv lze předpokládat, že povinný subjekt některými z požadovaných informací disponuje (neboť mu to mj. ukládá zákon, jak ve svém odvolání/stížnosti uvádí žadatel), ze spisu nebylo možné dovodit, že tomu tak skutečně je. Jinými slovy, to, že má povinný subjekt povinnost určitými informacemi disponovat, nemusí nutně znamenat, že tomu tak skutečně je. Podmínkou pro vydání informačního příkazu je pak rovněž skutečnost, že odvolací orgán má k dispozici příslušné informace, o něž se vede řízení. Tato podmínka však v posuzovaném případě není splněna. Žadatelem požadované informace nebyly součástí spisového materiálu postoupeného povinným subjektem v podobě, která by umožňovala plnohodnotné přezkoumání postupu povinného subjektu, navíc není zřejmé, je-li existence některých požadovaných informací z pohledu InfZ v současnosti reálná – povinný subjekt tvrdí, že jimi nedisponuje, případně tyto nadřízenému orgánu nepředložil. S ohledem na shora popsané skutečnosti proto k vydání informačního příkazu odvolací orgán nepřikročil. Vydání informačního příkazu rovněž brání skutečnost, že na svých právech byly zkráceny dotčené osoby.

VI.

Krajský úřad coby nadřízený, resp. odvolací orgán je nucen na úplný závěr povinnému subjektu znovu připomenout, že v rámci přezkumu postupu povinného subjektu je zcela zásadní, aby měl tento možnost seznámit se se všemi informacemi, které jsou předmětem řízení (je-li to objektivně možné), v opačném případě se povinný subjekt vystavuje riziku, že jeho postup bude pro nadřízený orgán nepřezkoumatelný. Kvalita postoupeného spisového materiálu přitom byla ze strany nadřízeného orgánu opakovaně zhodnocena již výše v rámci posouzení vyřízení několika dílčích bodů žádosti.

Pro úplnost je odvolací orgán nucen zkonstatovat porušení lhůty pro vyřízení ze strany povinného subjektu. Předešlé rozhodnutí obdržel povinný subjekt 22. 2. 2024, téhož dne nabylo také právní moci. K vyřízení přitom povinný subjekt přistoupil až 15. 3. 2024, byť měl k tomuto lhůtu v délce maximálně 15 dnů. Jedná se sice o lhůtu pořádkového charakteru, její porušení však nelze přehlédnout, ať už z pohledu principů dobré správy či s přihlédnutím k zásadním zásadám činnosti správních orgánů. Povinný subjekt rovněž pochybil i ve vztahu ke lhůtám pro předložení opravných prostředků nadřízenému orgánu.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se dle ustanovení § 16a odst. 9 zákona o svobodném přístupu k informacím a § 91 odst. 1 věta první správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. Šárka Calábková
vedoucí oddělení legislativy a dozoru

Rozdělovník:

1. odvolatel;
2. povinný subjekt;
3. spis.